

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Petru URSACHE
Ghenadie NICOLAEV
Petru MORARU

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Munjiu Maxim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Munjiu Maxim xxx, născut la xxx xxx xxx,
originar din xxxx xxxx, și domiciliat xxx xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2015 – 31.03.2016;

Instanța de apel: 18.08.2016 – 26.09.2016;

Instanța de recurs: 28.06.2017– 02.08.2017.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2016, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Munjiu Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, cu aplicarea art. 34, 82, 90 alin. (4) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Munjin Maxim, în noaptea de 10.06.2015 spre 11.06.2015, în jurul orelor 00.30, afându-se în trececea de pietoni subterana de pe bd. Negruzzi, mun. Chișinău, următind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și consecințele care pot surveni, sa apropiat de cet. Cazacu Aureliu care era în barul „Elit” de asemenea amplasat în subterana sus-menționată și l-a rugat pe acesta să meargă cu el pînă afară pentru a fuma cîte o țigară. Ieșind din subterană, lîngă scări, Munjiu Maxim, pentru a-și realiza scopul propus, i-a aplicat cet. Cazacu Aureliu o lovitură cu pumnul în regiunea feței, la care ultimul a căzut jos iar Munjiu Maxim i-a smuls de pe umăr geanta

la prețul de 500 lei, în care se aflau: o cheie de la lacăt, la prețul de 15 lei, abonamentul de călătorie în troleibuz la prețul de 100 lei și un telefon mobil de model „Lenovo A328” de culoare neagră la prețul de 2 500 lei, în care era inserată cartela SIM Moldcell cu nr. xxxxx. După aceasta Munjiu Maxim, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, prin ce i-a cauzat părții vătămate, Cazacu Aureliu, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3 115 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, acțiunile inculpatului Munjiu Maxim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, legalitatea și temeinicia acesteia a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Munjiu Maxim și de avocatul Malanciuc Viorel în numele acestuia.

3.1. Inculpatul Munjiu Maxim, a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Ulterior, la data de 26.08.2016, inculpatul a depus apel suplimentar împotriva sentinței, prin care, a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată a pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că pedeapsa aplicată este prea aspră și una neechitabilă dat fiind faptul că a recunoscut vina, a restituit prejudicial părții vătămate și a restituit bunurile sustrase.

Menționînd că măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu nu a încălcat-o, iar după expirarea măsurii preventive a activat.

Totodată, a mai specificat că partea vătămată nu a participat nici la o ședință de judecată.

3.2. Avocatul Malanciuc Viorel acționînd în interesele inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu aplicarea unei pedepse mai blânde non non-privative de libertate, invocând următoarele argumente:

- sentința de condamnare a inculpatului, Munjiu Maxim, în partea aplicării pedepsei este una neargumentată, deoarece deși cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, aceasta n-a influențat asupra aplicării pedepsei;

- prima instanță a constatat doar circumstanțe atenuante, enumerate în sentință, însă acest fapt nu a influențat asupra pedepsei;

- relevă că, art. 82 alin. (2) Cod penal, prin conținutul său explică că, în cazul recidivei pedeapsa aplicată nu poate fi mai mică de jumătate, prin urmare sentința în partea stabilirii pedepsei prin privarea de libertate în mărime de jumătate din maximul prevăzut pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, n-a fost argumentată, nefiind motivat de ce instanța nu a aplicat jumătate din minimul pedepsei;

- deși instanța a indicat în sentință articolele 34, 82, 90 alin. (4) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală, nu s-a argumentat necesitatea emiterii sentinței de condamnare prin privarea de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, fiind menținută sentința fără modificări.

5. La pronunțarea deciziei, instanța de apel a reținut că prima instanță, constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat și ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Munjiu Maxim pedeapsa în limitele legale ale sancțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, mărimea pedepsei stabilite fiind proporțională faptelor comise de inculpat, care totodată satisface și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

De asemenea, reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise de inculpat, precum și faptul că inculpatul Munjiu Maxim și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, instanța de apel a conchis că, prima instanță justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de închisoare, în vederea restabilirii echității sociale și prevenirii săvârșirii unei noi infracțiuni de către acesta.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că argumentele menționate de apelanți nu pot fi reținute ca temei justificativ de aplicare în privința inculpatului Munjin Maxim a unei pedepse non-privative de libertate, or aceasta face imposibil atingerea scopului pedepsei penale, de corectare și reeducare a inculpatului, avînd în vedere că scopul educativ și preventiv al pedepsei stabilite inculpatului, poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii cu izolarea lui de societate, reabilitare și corijare, în locurile de detenție.

Referitor la solicitarea avocatului inculpatului, Malanciuc Viorel de a aplica în privința inculpatului Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, instanța a respins acest demers deoarece conform art. 1 a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, este prevăzut că prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și condamnate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Conform art. 10 alin. (1) lit. d) al aceleiași legi, este stipulat că prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei: d) persoanei bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) - (5) Cod penal.

Din considerentele date, instanța de apel a conchis că inculpatului Munjiu Maxim nu i se pot aplica prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, deoarece în speță se atestă interdicțiile prevăzute de art. 10 Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, prin care, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a pledat pentru o pedeapsă non-privativă de libertate în privința inculpatului Munjiu Maxim.

Recurentul susține că prima instanță urma să stabilească limitele pedepsei conform prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, după care să soluționeze și chestiunea legată de posibilitatea condamnării inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fapt omis de instanță, cu toate că inculpatul Munjiu Maxim a solicitat aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, considerându-l inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, deoarece recurentul critică hotărârea contestată sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei, însă instanțele de judecată corect au stabilit pedeapsa inculpatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că acesta este întemeiat, în mare parte, pe critica modului în care instanța de apel a dispus executarea pedepsei inculpatului.

La acest capitol, instanța de recurs reține că potrivit deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționând că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut în deplină măsură cont de scopul pedepsei penale, persoana inculpatului și de toate circumstanțele cauzei.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Așadar, sancțiunea infracțiunii imputate lui Munjiu Maxim în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul

care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Prin sentința instanței de fond, lui Munjiu Maxim în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 34, 82, 90 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, soluție menținută prin decizia instanței de apel.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de fond, menținută de cea de apel, precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decât prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 3 ani și 6 luni.

La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă și sunt prezente circumstanțele atenuante – recunoașterea vinei și căința sinceră, însă nu poate fi neglijat faptul că în acțiunile inculpatului a fost prezentă starea de recidivă conform art. 34 Cod penal, astfel, pedeapsa nu poate fi mai mică de $\frac{1}{2}$ din maximul celei mai aspre pedepse.

Împrejurările sus menționate, indică și la justa aplicare de către instanță, în speța dată, a prevederilor art. 82 Cod penal, or, din materialele cauzei rezultă că Munjiu Maxim anterior a fost condamnat pentru infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, și a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție, neavând antecedentul penal precedent stins, astfel se consideră că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Munjiu Maxim de către instanța de fond, menținută de cea de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal apreciază concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurentului în acest sens, neîntemeiate, deoarece în speță pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) - (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Munjiu Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Munjiu Maxim xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 30 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru